

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Τάσος Συμεωνίδης
(RIEAS Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr) Publication date: 26 July 2017.

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS).

Έχουν περάσει είκοσι έξι χρόνια από την γέννηση της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» στη θέση της «παλιάς» σοσιαλιστικής Μακεδονίας του Τίτο. Το τι επακολούθησε εκείνες τις ημέρες αποτελεί ένα περίπλοκο κεφάλαιο της τραγικής διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας κάτω από την αφόρητη πίεση της Γερμανίας και με πρωτοστάτη τον τότε γερμανό ΥΠΕΞ Γκένσερ.

Την κρίσιμη εκείνη στιγμή οι διεθνείς συγκυρίες, και ιδιαίτερος οι ζυμώσεις εντός Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δημιούργησαν αρνητικές συνθήκες για την «ισχυρή» Ελλάδα. Έτσι στις 17/1/1992, η Επιτροπή Μπαντατέρ δημοσιεύσει την γνωμοδότηση της για την αναγνώριση «της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών - μελών της».

Σήμερα, η «ισχυρή» Ελλάδα έχει καταστραφεί από τον οδοστρωτήρα της «ενωμένης» Ευρώπης και τον εγκληματικό πολιτικό πρωτογονισμό και την διαφθορά *όλων ανεξαιρέτως των πολιτικών δυνάμεων* του «λίχνου της δημοκρατίας». Μέσα σ' αυτό το χάος και την συμφορά, το όνομα της προς βορρά νύφης παραμένει «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Και για χιλιοστή φορά έχει αρχίσει καινούργια προσπάθεια για να βρεθεί συμβιβαστική λύση -- δηλαδή τρόπος να παρακαμφθεί η Ελλάδα και εξασφαλισθεί το «Μακεδονία» για τη νύφη.

Όπως λέει και ο σοφός λαός βεβαίως «κάθε πέρυσι και καλύτερα» ήγουν κάθε φέτος και χειρότερα· και στην περίπτωση της ΦΥΡΟΜ το «χειρότερα» μεταφράζεται στην βιασύνη των «φύλων και συμμαχών» μας να σπρώξουν τα Σκόπια όπως-όπως μέσα στο ΝΑΤΟ.

Η βιασύνη αυτή εκπηγάζει από τον φόβο της Ρωσίας και της οφθαλμοφανούς απόφασης της Μόσχας να μην επιτρέψει την επανάληψη του γιουγκοσλαβικού της δεκαετίας του ενενήντα με άλλη φορεσιά. Με την Σερβία αρνητική σε οποιαδήποτε εμπλοκή της με το ΝΑΤΟ, για καταφανείς λόγους, η ΦΥΡΟΜ είναι η «λογική» επιλογή που ακολουθεί την ένταξη του Μαυροβουνίου στην ατλαντική συμμαχία.

Τα Σκόπια όμως, σήμερα υπό την επισφαλή κυβέρνηση του Ζόραν Ζάεφ, αντιμετωπίζουν το φάσμα μιας γενικής αποσταθεροποίησης εξ αιτίας των άλυτων εσωτερικών τους αντιφάσεων και εθνοτικών διαιρέσεων που υποδαυλίζονται από τον αλβανικό αλυτρωτισμό.

Αυξανόμενη λαϊκή ανησυχία και επικίνδυνη αναταραχή εκδηλώνονται ήδη από το 2014 -- με την αμέριστη συνδρομή αλβανικών συμμοριών που ελέγχονται από τα Τίρανα, και τον αλβανό «Γκρουέφσκι» Έντι Ράμα, ο οποίος διατηρεί αρμονικές σχέσεις με τον ανερχόμενο σουλτάνο Ερντογκάν και τον καταζητούμενο εγκληματία πολέμου Θάτσι, «πρόεδρο» του Κοσσυφοπεδίου, του αποσταθεροποιητικού δηλ. κατασκευάσματος των ΗΠΑ-Ευρώπης στην καρδιά των Βαλκανίων.

Το κρίσιμο λοιπόν ερώτημα για την όπως-όπως εισδοχή των Σκοπίων στο NATO δεν βρίσκει απάντηση, τουλάχιστον θεωρητικά, χωρίς συμφωνία για το όνομα εκ μέρους της Ελλάδος για να κρατηθούν και τα (ελάχιστα πλέον) προσχήματα της «ισότητας» της Αθήνας με τους υπόλοιπους συμμάχους.

Η ασθμαίνουσα λοιπόν κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πρέπει να διαχειρισθεί στην διαπραγμάτευση τις εξής αναπόφευκτες *πραγματικές συνθήκες* που θεωρούνται δεδομένες από τους ισχυρούς:

- Το NATO και η ΕΕ μένουν, εν τη απουσία ιστορικά ισορροπημένων αποφάσεων και πολιτικών, στην πεπατημένη της «επιτυχίας» του Dayton και των τεχνασμάτων δημιουργίας του «ανεξάρτητου» Κοσσυφοπεδίου και του «κράτους» Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, τα οποία είναι εστίες συνεχούς επικίνδυνης αστάθειας.
- Η διεκυστίνδα μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας στα Βαλκάνια δημιουργεί πιθανότητες συγκρούσεων «δια πληρεξουσίων» (proxy war) εφ' όσον δεν υπάρξει σύγκλιση Τραμπ-Πούτιν για γενικότερη εξισορρόπηση στη νότια Ευρώπη και κατ' επέκταση στην Μέση Ανατολή.
- Η πίεση για άμεσο είσοδο των Σκοπίων στο NATO *θα ξεπεράσει κάθε προηγούμενο*: ένας ελιγμός εισόδου με μόνο το «ΦΥΡΟΜ» για να παρακαμφθούν ελληνικές αντιρρήσεις θα έχει απρόβλεπτους, μακροπρόθεσμους, και βλαπτικούς πολιτικούς και διπλωματικούς αντίκτυπους εν όψει της πλήρους αδυναμίας της χώρας μας.
- Δεν υπάρχει χρόνος για «εναλλακτικές», ούτε η πολυτέλεια ατέρμονης «διαπραγμάτευσης» καθώς η ελληνική κυβέρνηση τελεί εν επιτροπεία.
- Δυστυχώς για την Ελλάδα, η «πολιτικά ορθή» πνοή της ευρωπαϊκής όσο και της αμερικανικής διπλωματίας *παραλείπει και παραμερίζει τεράστιες ιστορικές δυσκολίες και εγκλήματα* προς όφελος «γεωπολιτικών στρατηγικών ασφάλειας» που κάθε άλλο παρά «ασφάλεια» εξασφαλίζουν για την χώρα μας (και η ιστορία του «σκοπιανού» από το 1991 και μετά αποδεικνύει του λόγου το αληθές).

Η πρόσφατη επίσκεψη του σκοπιανού ΥΠΕΞ Νικόλα Ντιμίτροφ στην Αθήνα δεν είχε κανένα θετικό αποτέλεσμα. Τουναντίον επιβεβαίωσε ότι τα Σκόπια αισθάνονται ότι η πλάστιγγα γέρνει προς το μέρος τους καθώς NATO και ΕΕ επείγονται για την «σταθεροποιητική» εισδοχή της ΦΥΡΟΜ, με το σημερινό «προσωρινό» όνομα, στην ατλαντική συμμαχία. Εφ' όσον αυτό επιτευχθεί, και η τακτοποίηση του ονόματος μετατεθεί στο μέλλον μετά την «σταθεροποίηση», η κατάληξη για την Ελλάδα θα είναι αναπόφευκτα αρνητική.

Οι μοναδικές ελληνικές ελπίδες για την απομάκρυνση μιας πιθανής κατά κράτος νίκης των σκοπιανών στο θέμα του ονόματος στηρίζονται στις αντιδράσεις των «Μακεδόνων» αλβανών που ήδη κινούνται επιθετικά κατά του Ζάεφ: απαιτούν ίση συμμετοχή σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση για το όνομα, αν και το θέμα δεν τους ενδιέφερε ποτέ ως αντικείμενο αιχμής μπροστά στις εθνοτικές τους ανησυχίες και την επιθυμία τους να επιβάλουν «πολυπολιτισμική δημοκρατία» αλβανικού ειδικού βάρους παρά την άρνηση των σλάβων μακεδονιζόντων (βλέπε, π.χ., την άμεσο απαίτηση για την ανακήρυξη της αλβανικής ως ισότιμης γλώσσας του κρατιδίου δίπλα στα σλάβο-μακεδονικά).

Οι έλληνες (εξουσιολόγγοι) πολιτικοί έχουν βέβαια ήδη εγκλωβιστεί στην περίφημη «σύνθετη ονομασία» με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν το όνομα «Μακεδονία». Τώρα όμως υπάρχει μια μικρή πιθανότητα διαπραγμάτευσης παραμερίζοντας τις παρελθούσες θέσεις. Ο σημερινός ΥΠΕΞ, κατ' αντίθεση προς το υπόλοιπο κυβερνητικό σχήμα, φαίνεται να έχει διάθεση κάπως αποφασιστικής συζήτησης με τα Σκόπια, αλλά κυρίως με τους αιώνιους «διαμεσολαβητές».

Ίδωμεν. Και ελπίζωμεν.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: Οι ελπίζοντες ότι συμμετοχή της ΦΥΡΟΜ στο ΝΑΤΟ εξασφαλίζει το αδιάσπαστο του κρατιδίου θα βρεθούν πιθανότατα προ δυσάρεστων εκπλήξεων. Αγνοώντας τα χαρακτηριστικά του «βαλκανισμού», και τους αιώνες συγκρούσεων και φονικών ερίδων, θα κληθούν πιθανότατα να ελέγξουν έναν ακόμη βαλκανικό μικρό πόλεμο με μεγάλες προεκτάσεις.